

[Vagn Bro.]

da den nye Straffelov og Ændringerne i Retsplejeloven træder i Kraft. Jeg skal derfor sige, at jeg for mit Vedkommende har gennemgaaet disse Ting, og jeg kan ikke se andet end, at det er i Orden, og jeg skal derfor ogsaa anbefale, at vi vedtager Lovforslaget, saaledes som det foreligger.

Jeg tillader mig dog at gøre en enkelt Bemærkning, nemlig med Hensyn til 3die Afsnit. Dèr er der foreslaaet, at

„Forsvarsministeren bemyndiges til at lade Lov Nr. 542 om Retsplejen ved Hæren og Søværnet af 4. Oktober 1919 optrykke og bekendtgøre med de Ændringer og Tilføjelser, som er en Følge af nærværende Lov.“

Jeg har Indtrykket af, at denne Bestemmelse gaar ud paa at foreslaa, at der skal gøres det samme ved den Lovgivning, som der her er Tale om, som man har gjort ved Retsplejelovgivningen, og da maa jeg sige, at selv om der selvfølgelig ogsaa ved Retsplejeloven kunde være Betænkeligheder ved at overlade det, som i og for sig er Lovgivningsarbejde, til Administrationen, var der jo nogen Grund til den anvendte Fremgangsmaade ved Retsplejelovgivningen, idet det dèr drejede sig om en uhyre Mængde Love; derimod synes jeg ikke, at der her er den samme Grund til, at dette skal ske, fordi man har en enkelt Tilføjelse eller ganske enkelte Love — det er jo ikke saaledes her, at de udøvende Myndigheder ikke kan holde Rede paa de forskellige Bestemmelser.

Jeg tillader mig at sige, at i al Almindelighed tror jeg, det er et meget forkert Princip at gaa til saadanne Optrykninger, og det har ogsaa været drøftet her i Rigsdagen før. Naar jeg nu gaar med til, at vi ikke skal ændre i Lovforslaget, er det, fordi der jo ogsaa her er Tale om en Retsplejelov, og at der kan gælde det samme for den som for den store Retsplejelov; men med Hensyn til andre Love tror jeg, det er et urimeligt Princip at komme ind paa, at man, blot fordi man faar en Tilføjelse til eller enkelte Ændringer i en Lov, straks skal lade Loven optrykke med disse Ændringer. Men jeg vil altsaa være i Stand til at anbefale Lovforslaget, som det foreligger.

Pürschel: Der er rejst det Spørgsmaal, hvorvidt denne Lov er nødvendig, og det er det, som foranlediger mig til at tage Ordet. Jeg vil gerne sige, at det er min Opfattelse, at den er nødvendig, ikke saa meget maaske af Hensyn til Straffeloven. Der findes kun en enkelt Bestemmelse,

der tager Sigte paa den militære Straffelov, nemlig den Bestemmelse, der siger, at i de Tilfælde, hvor den militære Straffelov fastsætter Strafarbejde, skal der nu træde en vis Fængselsstraf i Stedet for Strafarbejde. Dette kunde man eventuelt naa ved en kongelig Resolution i hvert enkelt Tilfælde, og det er derfor ikke denne Bestemmelse, der i og for sig gør, at det foreliggende Lovforslag er absolut nødvendigt, selv om det maa siges at være noget underligt at lade Domstolene sidde og idømme en Straf, som man ved, man ikke kan faa eksekveret.

Det er altsaa paa dette Punkt i høj Grad af ordensmæssige Grunde ønskeligt at faa den foreslaaede Lov vedtaget; men det er *nødvendigt* at faa en Ændring i den nugældende militære Retsplejelov af Hensyn til den borgerlige Retsplejelov, idet de Bestemmelser med Hensyn til Fordelingen af Sagerne mellem Retterne, som findes i den nuværende militære Retsplejelov, aldeles ikke passer med de gennemgribende Ændringer, der er sket i den borgerlige Retsplejelov. Det er derfor disse Ændringer, der i særlig Grad har gjort det nødvendigt at gennemføre det foreliggende Lovforslag, og det er jo mange forskellige Omstændigheder, der har bevirket, at det er kommet saa sent, som det er, hvad jeg for mit Vedkommende ogsaa beklager.

Den ærede Ordfører for Venstre gjorde nogle Bemærkninger om Optrykning af Love. Jeg er i og for sig enig med ham i, at det er en Ting, der kan være farlig. Vi har haft Eksempler paa, at navnlig Optrykning af Boliglove har givet Ministerierne Anledning til at foretage Ændringer i Lovene, som egentlig ikke var Meningen med de Love, der var givet, i hvert Fald var det meget tvivlsomt. Det er derfor ikke uden Grund, at man er noget betænkelig derved; men i dette Tilfælde tror jeg, det er praktisk at gøre det, bl. a. af den Grund, at den militære Retsplejelov skal bruges af de militære Rettergangschefer, og de er ikke Jurister, det er Officerer, og selv om de til deres Raadighed har en Auditor, saa sidder denne Auditor meget ofte langt borte fra dem. Her, hvor det er Lægmand, som skal bruge Loven, er det i ganske særlig Grad praktisk og paakrævet, at den fremtræder i den Skikkelse, den har i Øjeblikket, saa at disse Folk ikke skal sidde med Loven og sammenligne den med Ændringer og finde ud af, hvordan det nu er. Derfor tror jeg, det er praktisk at optrykke den, og jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse her i Tinget.